Haarlem, 28 April 2022 nummer 146

Geachte heer/mevrouw ,

Hierbij ontvangt u de IVM Caring Capital nieuwsbrief voor april 2022. In deze aflevering vragen we uw aandacht voor de volgende onderwerpen:

- Beurzen getest door rentestijgingen
  De Caring Capital View van april *2022, door Maarten Friederich, namens het Investment Committee.*
- Amazone verloor vorig jaar bijna 2 miljoen hectare bos
- Rijksmuseum mag (vooralsnog) Van der Leck houden
- IPCC sluit klimaatrapportage af met 'laatste kans' waarschuwing
- Arbitragebeding buiten toepassing op grond van EVRM
- Onderzoek naar bacterie die methaan kan omzetten in brandstof
- *Serie. Het beleggingsbeleid van IVM Caring Capital in de praktijk:* "Elk nadeel heb se voordeel"

We hopen en vertrouwen erop dat de informatie in deze artikelen voor u nuttig is en wensen u veel plezier bij het lezen.

Met vriendelijke groet,

Het bestuur van IVM Caring Capital

Ilco Snoey Kiewit, *CCOO*
Hans Volberda, *CEO*

Beurzen getest door rentestijgingen

CARING CAPITAL VIEW
Door Maarten Friederich, namens het Investment Committee

Sterk dalende obligatiemarkten
Het grote verschil tussen de renteverwachtingen van de markt en die van de Federal Reserve, waarover wij in de vorige nieuwsbrief schreven, is verdwenen. Niet omdat de monetaire autoriteiten een toontje lager zijn gaan zingen, maar omdat de obligatiemarkten zich hebben moeten aanpassen aan de nieuwe realiteit, waarin de strijd tegen inflatie overheerst op de rentemarkt. Zelfs de ECB zal naar verwachting binnen enkele maanden beginnen met het verhogen van de rente! Het beleid van de centrale banken is dus razendsnel omgeslagen. Nog niet eens zo heel lang geleden waren renteverhogingen slechts een theoretische mogelijkheid. Maar dit jaar is de stijging van de kapitaalmarktrente al zo groot, dat de waardedaling van obligaties die van de aandelen overtreft. Althans, die van onze benchmarks: het gaat niet op voor de obligatieportefeuilles van IVM Caring Capital.

Obligatieportefeuilles beschermd
Al lange tijd beschermen wij onze obligatieportefeuille tegen een stijging van de kapitaalmarktrente door de duration (het looptijdrisico) te reduceren tot nul. Hoewel andere factoren, zoals bijvoorbeeld het kredietrisico, of de vorm van de rentecurve, van invloed blijven op de waarde van de obligatieportefeuille, slaagt IVM Caring Capital erin de waardeschommelingen van de obligatieportefeuille als gevolg van veranderingen in de kapitaalmarktrente tot een minimum te beperken. Natuurlijk lopen wij als actieve vermogensbeheerders hiermee een flink - en momenteel zelfs maximaal- reputatierisico. Waar indexvolgers gewoon met de markt en de benchmark meebewegen, kiezen wij ervoor dat niet te doen. Deze uitgesproken eigen opvatting betaalt zich nu uit.

Afbouwen risico's aandelen
Het tegenovergestelde is het geval in de aandelenmarkt. Vorige maand reduceerden wij de overwogen positie in aandelen al tot neutraal. Deze maand brachten wij de risico's in de aandelenportefeuille verder terug door een aantal posities in individuele aandelen geheel of gedeeltelijk te verkopen. Daarmee brengen wij de aandelenposities juist dichterbij de index en de benchmark en beperken wij de risico's. Dit doen wij omdat de markten momenteel zeer beweeglijk zijn en een helder inzicht in de koersontwikkeling op korte termijn ontbreekt.

Vooruitzichten
Het toekomstbeeld is op dit moment namelijk confuus. Er is sprake van grote economische activiteit, relatief kleine voorraden en lage werkloosheid. Betere economische omstandigheden zijn nauwelijks denkbaar. De recente bedrijfsresultaten geven in het algemeen dan ook een beeld van een gezonde winstgroei, ondanks de hoge inflatie. Tegelijkertijd zijn echter sentimentsindicatoren zoals het consumenten- en producentenvertrouwen laag. Net zoals de renteverwachtingen in de markt zich moesten aanpassen aan het beleid van de centrale banken, zal óf de economische activiteit óf het sentiment naar de ander moeten toe bewegen. Of de economische activiteit neemt af conform het lage vertrouwen, of het vertrouwen neemt toe conform de hoge mate van activiteit. Welke kant het opgaat weten we nog niet. Bekend is wel dat prijsstijgingen en renteverhogingen, zeker met de snelheid waarmee deze dit jaar plaatsvinden, de groei van de economische activiteit niet positief zullen beïnvloeden. Of de economie hierdoor gaat stagneren en we mogelijk zelfs in een recessie terechtkomen is niet duidelijk. Centrale banken streven ernaar dit te voorkomen. Als dit niet of slechts ten dele lukt, zullen de bedrijfsresultaten en dus ook de aandelenkoersen te lijden hebben.

Conclusie
Hoewel de wereldwijde aandelenindex dit jaar in waarde daalde, betrof deze waardedaling slechts enkele procentpunten. Dat is relatief weinig, gezien de enorme rentestijging. We kunnen dus niet spreken van serieuze zwakte, ondanks de grote tweedeling binnen de index tussen de aandelen van aanbieders van nieuwe en disruptieve technologieën (fors gedaald) en de aandelen van aanbieders van grondstoffen en fossiele brandstoffen (fors gestegen). Wij zien marktontwikkelingen graag als een test. Vooralsnog doorstaat de beurs de test van de forse rentestijging, een teken van kracht. Dit betekent overigens niet dat de beurs automatisch gaat stijgen zodra de lange rente daalt. Dit laatste zou een gevolg kunnen zijn van een lagere inflatieverwachting. Dit zou dan een overwinning zijn voor de centrale banken, maar wel één ten koste van de economie en de groei. Niet de rentestijging, maar de daling van de lange rente zou best wel eens aanleiding kunnen zijn voor een verschuiving in het obligatiedeel van de portefeuilles naar langlopende obligaties, in plaats van het aanhouden van cash. Op dit moment positioneren wij ons hiervoor nog niet. De verdere ontwikkelingen zullen duidelijkheid brengen. Wat we wél weten is dat er altijd ergens kansen zijn. Meestal in de aandelenmarkten en soms in de obligatiemarkten. Voor wat het laatste betreft, wachten we nog even af.

Het performanceoverzicht van de modelportefeuille kunt u vinden op onze website:
www.ivmcaringcapital.nl.

© IVM Caring Capital 2022. Niets uit dit document mag worden gekopieerd of verspreid zonder voorafgaande toestemming van de auteurs.
Naar boven

Amazone verloor vorig jaar bijna 2 miljoen hectare bos

Eind vorige maand kwam de *Monitoring of the Andean Amazon Project* (MAAP) met een rapport over de ontbossing in het Amazonegebied. Daaruit blijkt dat in 2021 ongeveer 1,9 miljoen hectare aan oerbos is verdwenen, voor het merendeel om plaats te maken voor veeteelt en landbouw. Op een landkaart van de betreffende negen landen (waaronder Suriname) maakt MAAP alle 'ontbossingshotspots' nauwkeurig zichtbaar. Het rapport maakt duidelijk dat de lijn uit de twee voorgaande jaren is doorgetrokken, waarmee het totaal in de afgelopen drie jaar verdwenen oerbos uitkomt op rond de 6 miljoen hectare, ofwel 60.000 km² - bijna anderhalf keer de oppervlakte van Nederland. MAAP baseert zich met name op satellietgegevens van de Universiteit van Maryland in de VS, die van het signaleren en monitoren van ontbossing een specialisme heeft gemaakt. De cijfers zijn voorlopig en kunnen nog worden bijgesteld na aanvullende analyses en nóg nauwkeuriger metingen.

Brazilië is kapkoploper
In 2021 vond verreweg de meeste ontbossing (70%) plaats in Brazilië, gevolgd door Bolivia (14%), Peru (7%) en Columbia (6%). In Brazilië concentreerden de meeste houtkap en aangestichte bosbranden zich langs hoofdwegen in de oostelijke en zuidoostelijke staten Acre, Amazonas, Pará en Rondônia. Wegen zijn onmisbaar voor het transport van zowel legale als illegale veeteelt- en landbouwproducten. In Bolivia ging veel oerwoud verloren door bosbranden in de droge streek Chiquitano, een ecologisch belangrijk gebied. In Peru wijkt het ontbossingspatroon af van dat in Brazilië omdat het hier gaat om houtkap in aaneengesloten gebieden in plaats van langs hoofdverkeersaders. Een belangrijke rol hierbij spelen Mennonieten, een christelijke groepering genoemd naar Menno Simons (1496-1561) uit het Friese Witmarsum. Hij was een katholieke priester die rond 1450 overging naar het anabaptisme en zijn naam gaf aan een beweging die met name in Noord-Amerika nog veel navolgers heeft. Net als de Amish staan de Mennonieten afwijzend tegen de moderne wereld en leven zij bij voorkeur in afgelegen, zelfvoorzienende kolonies. Landen als Peru en Bolivia bieden hen daarvoor letterlijk de ruimte, met als gevolg duizenden hectaren aan verloren oerwoud om plaats te maken voor boerderijen en huizen. In Columbia speelt, meer nog dan in de andere landen, landroof ten koste van de inheemse bevolking een kwalijke bijrol.

Permanente monitoring
Toch signaleert MAAP ook punten van vooruitgang. Zo leidde een in 2019 in Peru gelanceerde 'Operatie Kwik' tegen ontbossing ten behoeve van illegale mijnbouw tot een vermindering van de kap met bijna 90%. Verder lijkt de ontbossing zich te concentreren in de zuidelijke, zuidoostelijke en noordwestelijke delen van het bioom. Het ecologisch zo belangrijke centrale en noordoostelijke Amazonegebied lijkt vooralsnog behouden. MAAP is in 2015 opgezet door de non-profit *Amazon Conservation Association* en bedient zich van de meest geavanceerde satelliet-, radar- en dronetechnologie om de ontbossing in de Amazone te documenteren. De organisatie heeft zicht op 83% van het totale Amazonegebied, verspreid over de Andes-landen Bolivia, Brazilië, Columbia, Ecuador en Peru. Met de door MAAP uit verschillende bronnen verzamelde en voortdurend up-to-date gehouden gegevens kunnen overheden, NGO's, actiegroepen en burgers sneller in actie komen om ontbossing tegen te gaan. Daarnaast fungeert MAAP als gezaghebbende en betrouwbare bron van wetenschappelijk verantwoorde informatie voor internationale kranten en andere media, met name in de Spaans- en Engelstalige wereld.

Bronnen: duurzaamnieuws.nl, maaproject.org
Naar boven

Rijksmuseum mag (vooralsnog) Van der Leck houden

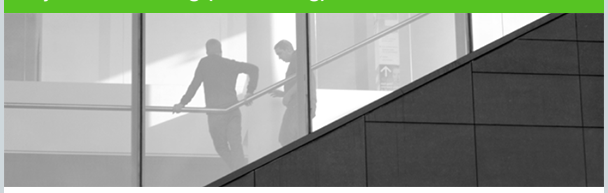

Schenkingen van cultureel erfgoed aan publieke organisaties kunnen voor problemen zorgen als erfgenamen zich hierdoor benadeeld voelen. Hoe belangrijk zorgvuldig handelen (door alle partijen) is, illustreert deze recente zaak voor de Rechtbank Amsterdam, die ook veel aandacht kreeg in de media. Het gaat om een oudere dame, die in 2013 het schilderij *Compositie* van Bart van der Leck (geschatte waarde € 350.000) had geschonken aan het Rijksmuseum. Korte tijd later ontving het museum echter een brief van een advocaat, met het verzoek het schilderij te retourneren. De schenking zou niet conform de wens van de vrouw zijn. Het museum schakelde een kandidaat-notaris in, die telefonisch contact opnam met de vrouw. In dat gesprek was zij duidelijk over haar wens aan de schenking te willen vasthouden, ondanks onenigheid met haar (klein)kinderen. Er werd daarom een notariële schenkingsakte opgesteld, die de vrouw thuis ondertekende in aanwezigheid van een vriendin, de kandidaat-notaris, nog een juridisch medewerker en Wim Pijbes, toenmalig hoofddirecteur van het Rijksmuseum. Mogelijk onder druk van haar kinderen stelt de vrouw later voor de rechter dat het Rijksmuseum onrechtmatig gehandeld had, door onvoldoende onderzoek te doen naar haar beschikkingsbevoegdheid. Zij zou het schilderij al jaren eerder aan haar kinderen hebben geschonken. Bovendien zou er sprake zijn van een 'geestelijke stoornis'. Het museum wordt verweten in allerijl de schenking notarieel te hebben vastgelegd, in plaats van eerst nader onderzoek te doen.

Voldoende zorgvuldig
De Rechtbank reconstrueert de gang van zaken en oordeelt dat op het moment dat het Rijksmuseum het schilderij in bezit kreeg, er geen reden was om de beschikkingsbevoegdheid van de schenkster in twijfel te trekken. Daarop is ook geen beroep gedaan in de brief van de advocaat, evenmin als op de aanwezigheid van een geestelijke stoornis. De enige verwijzing naar de mentale gezondheid van de vrouw is de zinsnede "*Cliënte is 81 jaar en heeft vanwege haar hoge leeftijd een afnemende fysieke en geestelijke gezondheid.*" Deze formulering vindt de rechter te algemeen en te vaag. Mogelijk moet deze ook worden gezien tegen de achtergrond van de familieruzie. Het Rijksmuseum ziet in de brief vooral een poging van de kinderen de schenking ongedaan te maken, in plaats van een weergave van het eigenlijke standpunt van de vrouw. Zij had immers daarvoor al duidelijk haar intentie tot schenken kenbaar gemaakt aan het museum en deze wens telefonisch herhaald tegenover de kandidaat-notaris. Vervolgens kijkt de rechter naar hoe de schenkingsakte tot stand is gekomen. Voorafgaand aan de ondertekening heeft de kandidaat-notaris de geestelijke geschiktheid van de vrouw vastgesteld aan de hand van het *KNB-stappenplan beoordeling wilsbekwaamheid*, een officieel toetsingskader waarmee notarissen de wilsbekwaamheid van cliënten beoordelen. Omdat er slechts in geringe mate aanleiding was tot twijfel aan de geestelijke vermogens van de vrouw, heeft het Rijksmuseum met het inschakelen van een notaris als onafhankelijke derde volgens de Rechtbank voldoende zorgvuldig gehandeld. De eis tot ongedaan maken van de schenking is verworpen.

Protocol
Of hiermee het laatste woord in deze kwestie is gezegd is onzeker. Om te beginnen heeft de familie nog de mogelijkheid in beroep te gaan. Maar er speelt nóg iets, dat op termijn mogelijk veel belangrijker is: de reputatie van het Rijksmuseum. In de ogen van veel mensen is het museum niet erg sympathiek uit deze strijd gekomen. Zo had de rechter in eerste instantie mediation voorgesteld, maar dat wees het museum af omdat het vast wenste te houden aan zijn eigendomsrecht. Deze strikt juridische handelwijze kan mogelijke schenkers afschrikken, stelt bijvoorbeeld Renée Steenbergen medio april in een opiniestuk in het NRC. Zij is mecenaatsdeskundige en beroepshalve regelmatig betrokken bij de overdracht van particulier kunstbezit aan musea. In het artikel verbaast zij zich erover dat het grootste museum van Nederland -en 'ons' nationale museum bij uitstek- kennelijk geen of geen goed protocol heeft voor de omgang met potentiële begunstigers. Zo'n protocol zou zowel schenkers als hun nazaten een leidraad kunnen bieden aangaande de juridische, fiscale en 'sociale' aspecten rondom het schenken van kunst.

Met dank aan Van Ewijk Estate Planning. Overige bron: nrc.nl.
Naar boven

IPCC sluit klimaatrapportage af met 'laatste kans' waarschuwing

Begin deze maand bracht het *Intergovernmental Panel on Climate Change* (IPCC) zijn laatste rapport uit over de klimaatverandering. Het is het derde deel in een reeks, waarvan het eerste was gewijd aan de oorzaken (augustus 2021) en het tweede deel aan de verstrekkende gevolgen van de klimaatopwarming (februari 2022). Het huidige rapport wil onder andere een antwoord geven op de vraag 'Hoe staat de wereld er nu voor?'. Niet al te best, als we de belangrijkste doelstelling van het Klimaatakkoord van Parijs (2015), beperking van de opwarming van de aarde tot 1,5 ºC, nog tijdig willen halen, stelt het rapport. De wereld is gemiddeld al 1,1 ºC opgewarmd. Dat kan oplopen tot 5 ºC als de mensheid er helemaal niets aan doet. Met het huidige beleid kan de opwarming beperkt blijven tot 3,2 ºC, maar ook dan worden grote delen van de wereld onleefbaar. Om binnen de nog net acceptabele grens van 1,5 ºC te blijven moet de mondiale CO2-uitstoot tegen 2030 bijna zijn gehalveerd en tegen 2050 zijn gereduceerd tot nul. Ondanks tal van maatregelen die zeker hebben bijgedragen aan een lagere relatieve emissiegroei, was de uitstoot in de periode 2010 – 2019 door de enorme groei van de wereldeconomie groter dan in enig decennium daarvoor. Dat betekent dat het huidige klimaatbeleid volstrekt onvoldoende is en dat het gebruik van fossiele brandstoffen nog veel sneller moet stoppen.

Nodig: totale systeemverandering
Volgens het IPCC is een ingrijpende transformatie nodig van alle economische sectoren. Het moet niet alleen minder, maar vooral ook anders. Hoogleraar Heleen de Coninck, één van de vijf Nederlandse klimaatwetenschappers die meewerkten aan het rapport, legt uit: "Het is niet genoeg om de 8 miljoen auto's die nu in Nederland rijden te vervangen door 8 miljoen elektrische auto's. De productie daarvan levert namelijk ook weer uitstoot op. […] Wat kunnen we lopen, fietsen, steppen, met een deelauto? Hoe kunnen we onze goederen anders vervoeren? Dit heeft grote gevolgen hoe je je steden inricht, en in wat voor infrastructuur je investeert." Overigens zullen mensen niet alleen over mobiliteit, maar over de hele linie anders moeten gaan denken. Daarvoor zullen regeringen radicale besluiten moeten durven nemen. Om de acceptatie door burgers te vergroten wijst het IPCC op het belang van innovatie, het toetsen van maatregelen op haalbaarheid en het nadenken over de gedragsaspecten. Daarnaast kunnen overheden laagdrempelige subsidieregelingen invoeren voor o.a. het verduurzamen van woningen, in combinatie met betere overheidscommunicatie om de toegankelijkheid tot deze overheidssteun te verbeteren. Nu hebben veel mensen nog moeite met het invullen van bijvoorbeeld aanvraagformulieren.

Over IPCC
Het IPCC is een wetenschappelijke organisatie, opgericht in 1988 door het United Nations Environment Programme (UNEP) en de World Meteorological Organization (WMO) en nog in hetzelfde jaar ondersteund door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties. Het doel bij de oprichting was om via drie werkgroepen en op basis van de laatst beschikbare wetenschappelijke inzichten om de zes à zeven jaar te rapporteren over de stand van zaken rondom de klimaatverandering, de socio-economische gevolgen en de mogelijke oplossingen (response strategies). Deze laatste rapportageronde is de zesde sinds 1990.

Bronnen: duurzaamnieuws.nl, nos.nl, parool.nl
Naar boven

Arbitragebeding buiten toepassing op grond van EVRM

Veel samenlevingscontracten bevatten een arbitragebeding, dat voorziet in bemiddeling als de (voormalige) samenwoners er bij een geschil samen niet uit kunnen komen. Dit lijkt een redelijke en eerlijke bepaling, die echter in de praktijk minder fair kan uitwerken. Dat wordt treffend geïllustreerd door deze zaak, die vorige maand speelde voor de Rechtbank Noord-Holland. Het gaat om een man en een vrouw die na het stuklopen van hun relatie ruziën over de verdeling van de gezamenlijke woning met een geschatte waarde van meer dan € 500.000. De vrouw laat de zaak voorkomen, maar de man stelt dat de Rechtbank onbevoegd is. Hij beroept zich daarbij op de volgende bepaling in hun samenlevingscontract: *"Geschillen tussen partijen […] zullen uitsluitend en in hoogste ressort worden beslecht door arbitrage overeenkomstig het Arbitrage Regelement van het Nederlands Arbitrage Instituut."* Het NAI is een al in 1949 opgerichte onafhankelijke stichting, met als doel de beslechting en oplossing van geschillen te bevorderen.

Recht op rechtstoegang
De Rechtbank concludeert dat het arbitragebeding op zich geldig is, maar dat toepassing ervan in dit geval onaanvaardbaar zou zijn 'naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid'. Op grond van haar inkomen komt de vrouw bij een procedure voor de rechter in aanmerking voor rechtsbijstand, waardoor zij zelf maar € 306 hoeft bij te dragen. Dat is nog minder dan het uurtarief van € 450 dat zij kwijt zou zijn aan een arbiter plus secretaris bij het NAI, vooraf te voldoen. Daarbij komen ook nog eens administratiekosten van € 2.449 en de verplichting eveneens vooraf een bedrag van € 20.000 in depot te storten. Dit betekent dat arbitrage door het NAI voor de vrouw feitelijk onhaalbaar is. En dát is volgens de rechter in strijd met artikel 6 van het *Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden* (EVRM). Dit bepaalt dat iedereen recht heeft op een eerlijke en openbare behandeling van zijn of haar zaak. Dus oordeelt de Rechtbank dat het arbitragebeding in deze zaak 'buiten toepassing' moet blijven, daarbij verwijzend naar eerdere vergelijkbare uitspraken in de jurisprudentie. De vrouw kan nu dus proberen op een voor haar betaalbare manier haar recht te halen bij de 'gewone' rechter.

Met dank aan Van Ewijk Estate Planning.
Naar boven

Onderzoek naar bacterie die methaan kan omzetten in brandstof

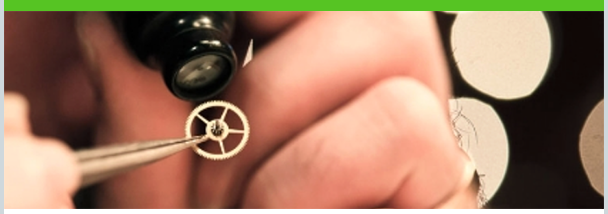

De discussie over broeikasgassen en klimaatopwarming wordt gedomineerd door koolstofdioxide. CO2 komt ook veel meer voor op aarde dan methaan, dat echter als broeikasgas 28 keer zoveel impact heeft dan CO2. Over een periode van twintig jaar is methaan zelfs 84 keer schadelijker dan CO2. Methaan wordt geproduceerd door micro-organismen die in een zuurstofarme omgeving organisch materiaal omzetten in methaan, bijvoorbeeld in moerasland, op rijstvelden en in koeienmagen. Veel methaan ontstaat door menselijke activiteit, met name door veeteelt, landbouw, gebruik van fossiele brandstoffen, vuilstortplaatsen en verbranding van biomassa. Net als voor CO2 geldt voor methaan dat het niet voldoende is om de uitstoot terug te dringen. Het is minstens zo belangrijk om de reeds in de atmosfeer aanwezige gassen te verminderen. In het geval van methaan is de inzet van bepaalde bacteriën een veelbelovende methode om dit te bereiken. Methaan 'etende' bacteriën kunnen jaarlijks wel 30 ton methaan opnemen en omzetten in methanol, een potentieel schone brandstof. Vóór we dergelijke bacteriën grootschalig kunnen inzetten om schadelijke methanol te veranderen in onschadelijke -en zelfs nuttige- methanol, moeten wetenschappers nog wel enkele problemen oplossen.

Enzym
In de natuur gebruiken de bacteriën bepaalde enzymen als katalysator om methaan te converteren, waaronder 'particulate Methane Monooxygenase' (pMMO). Tot nu toe was echter weinig bekend over de werking van dergelijke enzymen, waardoor ze niet inzetbaar en/of niet te synthetiseren waren voor industriële processen. Bestudering van pMMO was met bestaande laboratoriumtechnieken problematisch, omdat het isoleren van enzymen alle enzymactiviteit doodt en daarmee de kennisvergaring sterk beperkt. Het bracht Amerikaanse onderzoekers ertoe iets nieuws te proberen. Ze gebruikten lipiden (vetten) van de bacteriën om een membraan te vormen in een beschermd deeltje (nanodisc). Zo creëerden ze een synthetisch model, waarin de te onderzoeken enzymen zich 'thuis' voelen. Eén van de onderzoekers legt uit: "Door de natuurlijke omgeving van het enzym in de nanodisc na te bootsen, konden we de activiteit van het enzym herstellen." De nieuwe techniek maakt het mogelijk om de structuur van het actieve enzym te visualiseren in hoge resolutie, wat leidt tot een beter begrip van het omzettingsproces en hoe het wordt aangestuurd. Dit lijkt allemaal nog erg theoretisch, maar is een concrete stap dichterbij het kunstmatig en uiteindelijk op industriële schaal reproduceren van het proces. Het ideaal: afvang en omzetting van methaan in methanol zowel technisch mogelijk als economisch levensvatbaar maken.

Bronnen: scientias.nl, science.org, bredenoord.com
Naar boven

"Elk nadeel heb se voordeel"

Serie. Het beleggingsbeleid van IVM Caring Capital in de praktijk
door Maarten Friederich, namens het Investment Committee van IVM Caring Capital

Geheel in de lijn van deze bekende Cruijffiaanse wijsheid gingen wij op zoek naar ondernemingen die kunnen profiteren van de huidige inflatie, die mede het gevolg is van de sterk gestegen fossiele brandstofprijzen. Dat zijn natuurlijk in de eerste plaats de producenten van fossiele brandstoffen. Die sluiten wij echter op voorhand uit. Hierin beleggen past niet in de beleggingsfilosofie van een duurzame vermogensbeheerder. Wij beleggen liever in mogelijkheden richting energie-onafhankelijkheid, vrijheid en een circulaire economie. Mede hierom kochten wij vorige maand het aandeel Scandinavian Biogas, een Zweedse producent van LBG (Liquified Biogas), een duurzaam alternatief voor LNG. Omdat de prijs van aardgas fors stijgt en naar verwachting nog langdurig hoog blijft, zal de waarde van alternatieven hiervoor ook stijgen en daarmee ook de waarde van aandelen van producenten hiervan.

Niet-fossiele stroom wint
Hetzelfde geldt voor elektriciteit. Veel daarvan wordt opgewekt met behulp van fossiele brandstoffen, vooral aardgas. Als gevolg van de kostprijsstijging van aardgas, gaat ook de prijs van elektriciteit omhoog. Voor producenten die stroom opwekken met behulp van fossiele brandstoffen levert dit geen voordeel op. Dat is wél het geval voor producenten die elektriciteit leveren die op een duurzame manier is opgewekt. De kostprijs van een kWh opgewekt door een windmolen, zonnepaneel of stuwdam is de laatste tijd immers nauwelijks toegenomen. De marktwaarde van de geleverde kWh is dat echter wel. Dat maakt producenten van duurzame stroom op dit moment bijzonder aantrekkelijk. Ook al zijn deze vaak gebonden aan langetermijncontracten en vaste prijsafspraken, vroeg of laat zal dit verschil tussen kostprijs en opbrengst in positieve zin zichtbaar worden in de verlies- en winstrekening van deze ondernemingen.

Beleggen in windenergie
De aandelenportefeuille bestaat al voor een belangrijk deel uit toeleveranciers en bouwers van een duurzame energie-infrastructuur. Daar voegen we nu producenten van duurzame elektriciteit aan toe. Hiertoe selecteerden wij (vooralsnog) Orsted en EDP Renovaveis, allebei grote spelers in windenergie. Orsted is de markleider in offshore (op zee) windparken, EDP Renovaveis is actief met het duurzaam opwekken van elektriciteit op allerlei manieren en één van de grootste niet-Chinese ondernemingen op het gebied van onshore (op land) windparken.

Naar boven

Heeft u tips, vragen of opmerkingen laat het ons weten.

Telefoon +31 23 531 01 85 Bereikbaar op werkdagen van 9.00 tot 17.00 uur.

ivm caring capital
verantwoord denken is vooruit denken

Afmelden voor de nieuwsbrief